Cum recunoaştem o pocăinţă autentică ?!

Care este modelul biblic pentru chemare?
În urma vestirii Cuvântului să ieşi în faţă, să ridici o mână, să spui o rugăciune după cineva, să te rogi singur chiar dacă nu ştii şi eşti foarte emoţionat, să te rogi în inima ta şi dacă te-ai hotărât să spui cuiva din staff-ul unei biserici???
Nu pot să uit ce s-a întâmplat la noi în adunare cu Anişoara, cu felul în care l-a primit ea pe Domnul Isus, cu repetarea după Marcela a unei rugăciuni. Ce ruşinat m-am simţit. A spus Marcela oare cuvintele potrivite ca acea femeie să fie mântuită, sau nu? De ce nu am spus-o eu? Problema mea era dacă s-au spus exact acele cuvinte de care este nevoie, sau nu! Dar oare era aceea adevărata problemă?!

Problema care se ridică la o astfel de „pocăinţă":
-nu ştiu dacă acea persoană a înţeles ce înseamnă pocăinţa, credinţa şi întoarcerea la Dumnezeu, sau dacă nu cumva trece în acele momente printr-o situaţie dificilă şi crede (greşit) că dacă face acea rugăciune i se va rezolva problema. Alteori are loc o presiune de grup exterioară. Am fost de curând la o biserică şi chemarea să iasă în faţă s-a făcut de mai mult de 20 de ori. Ochii nevăzuţi ai pocăiţilor din biserică erau îndreptaţi spre cei nemântuiţi.. când vor ieşi în faţă? hai ieşiţi….
Adeseori se crede că tocmai Dumnezeu îl trece pe acolo tocmai ca să se pocăiască. Dumnezeu îi iubeşte, de aceea îi obligă. Uneori este aşa, poate fi, pentru că noi nu putem şti cum lucrează Dumnezeu, dar ce este pocăinţa, credinţa, vine ea de la om, sau este darul Lui Dumnezeu?! Rom.10:17;Efeseni 2:8,9; Efeseni 1:4.
Uneori şi Rom.10:9 este folosit incomplet când sunt chemaţi oamenii la mânuire. Cum aşa? Păi faceţi vă rog diferenţa dintre acest verset şi 1 Cor.15:3,4 unde ni se dă esenţa Evangheliei.
Ce lipseşte în Romani 10:9 (care în contextul de acolo vorbeşte despre altceva)??? Lipseşte ceea ce este de fapt în 1 Cor.15:3,4:" *Hristos a murit pentru păcatele* noastre..". Să avem grijă fraţilor să nu-i învăţăm pe oameni învăţături incomplete.

Cât prejudiciu aduce lucrării Lui Dumnezeu cazurile acestea: „a ridicat mâna", „a ieşit în faţă", iar după aceea se duce acasă şi face,trăieşte, ceea ce a făcut şi înainte. Am fost cu mult timp în urmă într-o evanghelizare cu nişte americani. Le mai dădea la oameni şi câte un bănuţ, le spunea de Domnul Isus:"Îl primesc să mor eu, dacă nu îl primesc". Fratele a afirmat după ce are loc aşa zisa convertire:" Matei uită-te bine la el, că îl vei vedea în rai"! Oare? Conform acestei metode România a fost evanghelizată de mai multe ori şi pocăită. Realitatea din teren însă este cu totul alta. V-aţi gândit ?! Pe mine mă frământă astfel de gânduri, şi nu mă lasă.

„S-a rugat după mine, a spus formula magică – e destul.

"*Du-l Doamne la locurile de verdeaţă*". Nu cumva procedăm cam la fel ca BOR, doar că e o formulă un pic mai ameţită?! Vă întreb?!
Înaintaşii noştri erau bătuţi şi aruncaţi în temniţe uneori chiar de către preoţii ortodocşi prin mâna stăpânirii, pentru că se atingeau de „oile" lor. Cum e oaia ta întreba un frate când am găsit-o aşa şi aşa? Nu contează, a fost botezată când era mică, a intrat măcar odată în sfânta Biserică, e oaia mea, tu să nu te atingi de ea.

După ce aşa zisul creştin pleacă de la evanghelizare şi nu a avut loc *nimic* în inima lui, pentru că Tatăl atrage la Sine, (Ioan 6:44) nu eu sau tu. Adesea după ce respectivul îl primeşte pe domnul Isus, printr-o ridicare de mână, noi credincioşii începem să-l arătăm cu degetul:" te-ai pocăit, de ce mai faci astea. Alţii zic, lasă-l că e copil şi are nevoie să crească…dar se vede din avion că Isus nu este în inima lui prin Duhul Său"!
Oamenii din lume îl văd că a ieşit în faţă, aud, şi-l batjocoresc, iar el nu înţelege, e buimac. Este oare acea persoană de vină că a trecut prin acest proces dureros de care nu mai vrea să mai aibă parte vreodată în viaţă!?
Este cruzime să-I ceri unui orb să vadă. Asta este o aberaţie! Cum să-l chinui pe un om să facă ceva ce nu poate, fiind nenăscut din nou?! Cum să îi ceri unui mort să umble în lumină!?

Îmi povestea un frate că la o întâlnire de-a lor a venit un tânăr pregătit, cu studii, din familie de creştini. Era homesexual. L-a "primit" pe Domnul Isus, a continuat cu păcatul şi după un an a murit de SIDA. Vă întreb:"a murit mântuit, sau nemântuit"!? Ce credeţi? Cât prejudiciu aduce o astfel de lucrare!

*Noi cum chemăm: prin presiune omenească sau mântuirea este o lucrare lăuntrică a Duhului Sfânt?! Ioan 1:13"născuţi *nu* din...*ci* din Dumnezeu!"
Dar de unde a ajuns metoda asta la noi în România? Lumea vestică e plină de aşa ceva.
Am observat că metoda cu ridicarea mâinii sau a ieşitului în faţă este una foarte simplă şi "uşoară", iar cea în care este implicat Duhul Sfânt este foarte diferită, incomodă chiar uneori, de nestăpânit, de neînţeles.
Prima metodă scoate în evidenţă *omul*:" ai văzut câţi au ieşit când a predicat fratele, e un om binecuvântat"!
A doua metodă este de durată, nu o stăpânesc căci nu pot:"vântul suflă încotro vrea,dar..", şi Îl scoate în evidenţă pe *Domnul* Sfânt. Domnul Isus S-a rugat toată noaptea înainte de a alege ucenicii.
Este convertitul rodul meu, (conform unei înţelegeri greşite din pilda talanţilor), sau este rodul muncii sufletului Domnului Isus? Isaia 53.11.

În pilda talanţilor, robul viclean acuză pe Stăpân că nu face nimic, ci le ia pe toate de-a gata, dar Stăpânul le spune că au fost credincioşi în puţine lucruri, adică în comparaţie cu ceea ce a făcut El pentru ei, noi am făcut puţin, oricât de mult am fi lucrat. Sarcina noastră este să trăim Evanghelia, şi uneori să mai şi vorbim, să semănăm sămânţa, atât. Să nu ne băgăm peste lucrarea Duhului Sfânt, căci greşim. Pentru că se doreşte rezultate imediate, la cuptorul cu microunde, la viteză maximă, s-a implementat această metodă, iar rezultatele sunt de cele mai multe ori următoarele:
-*lumea în biserică, mimarea creştinismului, o credinţă largă dar fără adâncime, fără profunzime, fără mărturie, o pricină de poticnire pentru lume*. Bătrânii noştrii s-ar răsuci în mormânt dacă ar şti ce fac tinerii noştrii, şi cum a intrat lumea în bisericile noastre. Poate ziceţi că sunt prea dur, sau că exagerez, dar bătrânii noştri s-au luptat cu noi, au plâns, i-am jignit de multe ori, dar nu s-au lăsat. Au dus lupta cea bună până la capăt. Acum e rândul nostru.

*Care este atunci sfatul pe care ni-l dă Scriptura:
-cel asupra căruia lucrează Duhul Sfânt este cercetat şi *el întreabă*: Fapte 2:37;9:6; 16:30; Marcu 10:51. *Eu întreb*, *eu caut*, sunt interesat pentru că simt că nu mai pot să trăiesc sub povara păcatului. Căutarea mea survine cercetării Duhului Sfânt prin Cuvânt. Căutarea nu este iniţiativa mea primară, ci Dumnezeu mi-a deschis inima, ca Lidiei: Fapte 16:14; Fapte 13:48”toţi cei ce erau *rânduiţi* să capete viaţa veşnică, au crezut”;1 Petru 2:8b”şi la aceasta sunt *rânduiţi*”.
Mântuirea este lucrarea exclusivă a Domnului, iar eu mortul nu am nici cea mai mică parte în mântuire. Răspunsul meu nu face parte din mântuire. Eu, dacă vreţi sunt înviat ca Lazăr, după care sunt chemat afară (sfânt).
Romani 9:7”nu toţi sunt copiii lui Avraam..ci doar cei ce sunt în Isaac..”

*Matei 13:33 este o lucrare tainică ce găseşte reverberaţie într-o inimă sinceră, deschisă, străpunsă de Cuvântul Lui Dumnezeu, zdrobită.

*Cei din Berea (Fa.17.11) aveau o inimă mai aleasă, aveau o foame – ei cercetau să vadă – 1 Cor. 2:1-11 (4,10,11). Duhul este capabil doar să cerceteze, nu omul!

*nevoia de înţelepciune. Cred că putem înlocui cuvântul „pâine” din rugăciunea “Tatăl nostru”, cu “înţelepciune”. Adică”înţelepciunea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi”.
Cum putem intra în posesia înţelepciunii? Prin rugăciune.

-Efeseni 1:17; Iacov 3:17; 1 Regi 3:28; Prov.29:15; 2 Tim.3:15; 2 Cor.1:12.

Cred că acestea pot fi uneori lipsurile din bisericile noastre, iar ele nu pot fi înlocuite decât cu ceea ce a intenţionat Dumnezeu, şi nu cu invitaţii repetate la mântuire , sau cine ştie ce metode omeneşti care mai rău ne cufundă decât să ne înalţe.

*Ştefan era plin de Duhul Sfânt şi nu era nici păstor, nici cine ştie cine, ci era un om de serviciu.
Eşti tu mereu plin de Duhul Sfânt? Dacă nu eşti, ştii de ce nu eşti? Faci ceva în privinţa aceasta?
2 Cor 8:10”în privinţa aceasta vă dau un sfat. Şi sfatul acesta vă este de folos vouă, care, de acum un an, cei dintâi aţi început nu numai să faceţi, ci să şi voiţi”.

Fii un semn de circulaţie spre cer, şi nu te lăsa mutat, răsucit de nimeni.